

עמ"ת 8267/11/14 - סלימאן אבו סבית (עציר) - בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

09 נובמבר 2014

עמ"ת 8267-11-14 אבו סבית(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת יעל רז-לוי
העורר
נגד
המשיבה
סלימאן אבו סבית (עציר) - בעצמו
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד אבו האני

ב"כ המשיבה עו"ד שרית אלישע אל עמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה פוחזת של רכב - עבירה לפי ס' 338 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי ס' 275 לחוק הנ"ל.

בהתאם לכתב האישום, ביום 09/10/14 בכניסה לשוב לקיה הבחינו השוטרים ברכב בו נהג הנאשם שהוא נמוך מהרגיל והדבר עורר את חשדם. כאשר קראו לרכב, הבחין בהם הנאשם ומיד בסמוך נהג ברכבו בדרך ציבורית בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם בכך שנהג בצורה פראית, חצה פס הפרדה לבן, נכנס לנתיב הנגדי של הכביש ובהמשך אף ירד לשטח בנסיעה מהירה, כאשר לאחר זמן מה האט את מהירות נסיעתו, אך לא עצר ומתוך הרכב קפצו מספר אנשים ולאחר שאלו הורדו מן הרכב, הגביר את מהירות נסיעתו והמשיך לנסוע תוך שהוא עוקף רכבים ומאלץ הולכי רגל שהחלו בחציית הכביש להמלט למדרכה. העורר המשיך באותה נסיעה פרועה כשהוא נוסע נגד כיוון התנועה כשהוא גורם לרכבים לסטות מכיוון נסיעתם, ובסופו של דבר נטש את הדרך ונעצר רק לאחר מרדף רגלי.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד העורר בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים. בדיון שהתקיים בפני כב' השופט עטר ביום 26/10/14 הסכים ב"כ העורר לקיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, אך ביקש

להורות על שחרורו לחלופת מעצר. בית המשפט קמא שמע את שני הערבים שהוצגו בפניו ובסופו של יום מצא כי לאור המעשים המיוחסים למשיב, מצא בית המשפט, כי מעשיו מלמדים על רצף התנהגותי המעיד על מסוכנות בכך שהתעלם מהוראות אנשי המשטרה, נהג באופן פרוע, על פני כבדת דרך ארוכה ומכאן מדובר במסוכנות גבוהה המקימה גם עילת מעצר של חשש להמלטות מן הדין. עוד ציין בית המשפט, כי קיים קושי מובהק ליתן אמון בעורר, כי יציית להוראות בית משפט לאור התנהלותו כאמור.

באשר לחלופת המעצר, ציין בית המשפט כי המדובר בחלופה שמחזירה את העורר לסביבתו הטבעית; וכי שני הערבים מהם התרשם בית משפט באופן בלתי אמצעי, אין בהם בנסיבות העניין כדי לבסס חלופת מעצר על ערבים אלו. עם זאת מצא בית המשפט להורות על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב וציין כי ככל שיוצעו חלופות מעצר משמעותיות ואיתנות (שונות מהחלופה שהוצעה היום), יבחן אותן שירות מבחן.

מכאן הערר שבפני, כאשר בפי ב"כ העורר טענה מרכזית אחת לפיה לא היה כל מקום לפסול את הערבים האמורים וכי בנסיבות העניין בשים לב לכך שמדובר בעבירה של נהיגה פוחזת ולא מעבר לכך ובעורר נעדר עבר פלילי, יש מקום להורות על שחרורו לחלופה, ולא היה מקום שבית המשפט יפסול את החלופה שהוצעה כאשר מדובר בערבים נורמטיביים וטובים. עוד נטען בעניין זה, כי לא היתה הצדקה להותיר את העורר במעצר ולהורות על הגשת תסקיר.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הערר תוך שהתייחסה למסוכנות העולה מהעבירות ומחומר הראיות ומהקושי הנובע מהערבים עצמם.

לא מצאתי מקום לקבל ערר זה.

בית המשפט קמא אף הוא סבר שיש מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר ומכאן שמע את הערבים עוד באולם בית המשפט ועוד בטרם הורה על הגשת תסקיר. האמור הינו בשים לב, מחד, לעבירות המיוחסות לעורר ובעיקר העבירה של נהיגה בפזיזות אשר מלמדת על מסוכנות ממשית בנסיבות תיק זה לאור משך המרדף והתנהגות העורר, ומאידך, לעובדה שמדובר בעורר כבן 32 נעדר עבר פלילי.

עם זאת, לא מצא בית המשפט, לאחר בחינת הערבים והתרשמות מהם, להורות על שחרורו לחלופה שהוצעה כאשר ציין שלא ניתן לבסס חלופת מעצר על ערבים אלו. אכן יש ממש בטענת ב"כ העורר, כי בית המשפט לא פירט מדוע לא סבר שערבים אלו מתאימים, אך האמור עולה מהקשר הדברים ומהתייחסות נוספת של בית המשפט לטיב החלופה שהוא רואה שעשויה לסכון בעניינו של העורר - חלופה משמעותית עם ערבים איתנים, בריחוק גאוגרפי מהסביבה ממנה יצא העורר, לכאורה, לביצוע העבירות.

לא מצאתי פסול בשיקול זה של בית המשפט קמא ונראה שאכן יטב במקרה זה לבחון חלופות המורחקות מהסביבה בה התגורר העורר טרם מעצרו.

לאור האמור לא מצאתי שנפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא, אשר לאחר ששמע את הערבים, ובהינתן מכלול נסיבות העניין לא מצא להורות על שחרורו של העורר לאותה חלופה. במאמר מוסגר יוער, כי כפי שציינה ב"כ המשיבה, מדבריו של אותו ערב נאיף לבית המשפט עולה התייחסות מעט מגוננת או לכל הפחות לא סמכותית דיה באופן בו הוא מתייחס לעבירות המיוחסות לעורר, בתור מי שאמור לשמש כערב המרכזי. יכול והערב לא הבהיר את עצמו עד תום ואם ב"כ העורר סבור שיש מקום לעשות זאת, יוכל לשוב ולהציעו לשירות המבחן. עם זאת, טוב יעשה ב"כ העורר אם יציע חלופות אחרות לשירות המבחן המורחקות גאוגרפית ממקום מגוריו של העורר, כפי שצויין בפני, שקיימות חלופות במשמר הנגב.

לאור האמור הערר נדחה.

טרם נעילה אציין כי במידה ולא יוגש תסקיר עד למועד האמור, יהיה מקום שבית המשפט יבחן את החלופות האחרות שיש בידו של ב"כ העורר להציע, אף ללא צורך בהגשת תסקיר.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ה, 09/11/2014 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת